

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Rostul Frontului Renașterii Naționale.

Cuvântarea d-lui ministru Armand Călinescu rostită la Radio în cadrul „Orei Națiunii”.

D-l ARMAND CĂLINESCU, ministrul Internelelor a rostit Miercuri 11 Ianuarie 1939, la ora 20.30, în cadrul „Orei Națiunii”, următoarea cuvântare despre „Rostul Frontului Renașterii Naționale”, pe care o publicăm din ziarul „România”:

Au trecut două săptămâni numai de când prin lege s'a autorizat crearea unui organism politic și deja peste trei milioane și jumătate de cetățeni și-au dat adeziunea lor la „Frontul Renașterii Naționale”. Niciodată, în trecut, un regim de partid nu a întrunit jumătate cel puțin din aceste sufragii. Această constatare ne poate da măsura mișcării la care asistăm. De altă parte, adeziunile înregistrate azi constituiesc a doua mare manifestare populară, după plebiscitul din Februarie trecut. În mai puțin de un an, țara și-a reînnoit așa dar, în mod simplu dar hotărît sentimentul ei.

Semnificația mișcării pentru F. R. N.

Care este semnificația acestor manifestațiuni?

Ce concluziuni se pot trage de aici?

Socotesc că din aceste împrejurări se pot înțelege două lucruri. Mai întâi, repudierea definitivă a vechiului regim politic în care am trăit și, în al doilea rând dorința de a se desvolta o viață nouă, pe alte temelii și cu alte idealuri decât cele din trecut.

Repudierea vechiului regim.

În adevăr, cine îl mai susține astăzi? Nimeni!

Cine îl mai regretă? Câțiva! Și, ceea ce este și mai caracteristic, această abandonare nu

este numai rezultatul unei stări psihologice, ci este datorită îndeosebi unei analize raționale.

Un trecut de amăgiri și desiluzii.

Din clipa în care firul existenței partidelor a fost curmat și individul, desprins din obligațiunile învechite, și-a recăpătat libertatea de judecată, din clipa aceea el a înțeles aspectul amăgitor al stărilor trecute. Câteva reflexiuni vor ilustra acest proces și vor întări acest raționament. Astfel, rând pe rând, partidele invocau odinioară voința națională ca temelie al dreptului de a governa. Dar mă întreb: Când această voință națională s'a exprimat ea cu sinceritate? Care consultare populară în cei douăzeci de ani ai regimului de partid, nu a fost sgomolos contestată? Cine își mai făcea iluzii asupra rostului acestei desbateri?

Se pretindea deasemenea că în parlament rezida toată forța acțiunii de guvernare și că independența lui de deciziune constituia esența sistemului. Care parlament a avut însă realmente această virtute? Când a elaborat el a singură lege? Când a răsturnat un singur guvern? Cine nu-și amintește că parlamentul era doar fațada și că în dosul lui era clubul care hotărâ?

S'a pretins întotdeauna că legătura între partide și țară se făcea pe baza programelor.

Trebuia dată iluziunea unor înalte preocupări ideologice în acțiunea politică. Expunerea lor se oficia cu adevărată religiozitate.

Nu contest utilitatea programelor ca linie generală de orientare pentru omul de Stat. Dar contest ca vreodată făgăduelile din perioada electorală să fi fost îndeplinite la guvern.

Și dacă a existat un fenomen semnificativ în această privință, apoi a fost *unanimitatea scepticismului al cetățenilor în ce privește soarta programelor.*

Dealtminteri, ce sinceritate se putea presupune afișării lor, când, pentru atingerea unor obiective, se recurgea la solidarități echivoce? Socotesc că *niciodată regimul democrat în România nu s'a autodiscreditat mai dureros, decât în Decembrie 1937, când două partide, diametral opuse ca concepție politică, se prezentau aliate în fața Țării.* Ce putea să înțeleagă ea atunci sub raportul ideologic? Ce reprezenta această înfățișare ca onestitate politică? Care mai era spiritul acțiunii? Cred că în acel ceas s'a decis soarta vechiului regim, condemnându-se iremediabil singur și dând la iveală *falsitatea și inutilitatea lui.*

„Elanul sufletesc“ de tristă aducere aminte.

S'a invocat adesea ori elanul sufletesc pe care-l manifestau partidele politice. Care elan? Nu știm că *el se întefia în măsura în care la orizont se întvedea o perspectivă de venire la putere, și că se stingea îndată ce orizontul se întuneca?* Iar în sânul aceluiaș partid, nu știm oare că elanul individual era deslănțuit, când se vedea asigurat de un portofoliu, de un mandat sau de un post și că acelaș elan dispărea, sau era gata să se deplaseze într'un club vecin, la prima decepțiune personală? Prin urmare, *elan interesat, da; dar elan creator, aceasta nu prea am văzut în trecut?*

Partidele și-au semnat singure actul de deces.

O ultimă legendă era aceea a interesului general, pe care orice partid pretindea că îl reprezintă. Dar și aceasta a fost repetat demințită, *fiindcă, oricând s'a făcut un apel la uniunea generală, ea nu s'a putut realiza.* De câte ori Suveranul Țării, cu acea clară viziune a primejdiilor viitoare, cu acel simț adânc de patriotică datorie, nu a chemat pe oamenii politici și partidele la realitate!

Fără îndoială, *în fața istoriei suveranul Țării poate avea conștiința împăcată.*

Dar partidele politice, cum au răspuns ele? Ce simțăminte și ce preocupări le-au mânat? Desigur nu interesele superioare și permanente ale Țării, ci acelea mărunte ale unor persoane. Acest adevăr era ilustrat de fenomenul cunoscut al fărâmițării partidelor. Motivul real și adânc al înmulțirii lor, era tocmai ivirea ambițiilor personale, care se cereau satisfăcute.

Iar când jocul politic le aducea în locul de răspundere, începeau prin a distruge tot ceea ce predecesorii realizaseră. Fiecare ținea să se înscrie în istorie cu mica lui vanitate, fără a înțelege întârzierea ce aducea dezvoltării normale a Țării.

Dealtminteri, vechiul regim era caracterizat prin două note dominante: *Apelul la tot ceea ce diviza. La tot ceea ce împrăștia forțele. La tot ce adâncea urile și apoi discreditarea reciprocă a oamenilor, micșorarea oricăror valori morale.*

Cine nu-și amintește acea revărsare de patimi? Fiecare căuta să distrugă pe concurentul său. Nu mai există respectul de părinte, nu mai există dragostea de frate. Familiile se aruncau, cu sadism, unele împotriva altora. *Viața în sate era un adevărat infern.* Și aceasta se chiamă politică!

Intre Stat și individ.

Ce devenea Statul în această vreme? Statul, ca reprezentant al colectivității, ca întrupare a intereselor permanente, ca forță de apărare a Națiunii, în afară? Statul în regimul luptelor de partid, era fixat într'o atitudine de pasivitate. Toate legiuirile nu făceau decât să-i limiteze drepturile și puterile, pentru a lăsa drumul liber tuturor manifestațiunilor individului.

Individul era așezat pe primul plan; satisfacerea lui era idealul în societate. Statul devenea subordonat. *Dela un timp, pasivitatea lui s'a transformat într'o adevărată abdicare.*

Prin acțiunea partidelor, individul anarhic nu a mai cunoscut control și nici stăpânire; *Ideea de autoritate se prăbușise.*

Iată pentru ce spuneam că manifestarea populară de astăzi înseamnă mai întâiu. *Repudierea vechiului regim.*

Semnificația adeziunilor la F. R. N.

Dar ar fi o gravă eroare de psihologie, dacă ne-am închipui că adeziunile pentru „Frontul Renașterii Naționale“ au numai un înțeles negativ. Nu. Ele sunt totdeauna expresiunea dorinței vii de a se întări o viață cu totul nouă. *Sunt revizuirii de conștiință care s'au făcut.* Sunt năzuinți constructive care se afirmă. *Sunt idealuri de dezvoltare națională care se impun.* Toate își vor găsi posibilitățile de manifestare și realizare, prin intermediul unui singur instrument politic.

Ce este Frontul Renașterii Naționale.

Ce este acest „Front al Renașterii Naționale“? Mai întâi, țin să subliniez că *este o formulă românească.* Cine încearcă să găsească identitate

cu vre-un regim strein, se înșală. Cine caută aici vre-o inspirațiune de aiurea, nu o va afla. Pot exista unele detalii de formă asemănătoare: în materie politică, mintea omenească nu a creat nicăeri tipuri de originalitate perfectă.

Dar ceea ce este esențial, fondul acestei mișcări politice la noi, *izvorul ei, sufletul și scopurile ei, sunt proprii nouă și nevoilor noastre, sunt românești.*

Dealtminteri, eu socotesc că prin această mișcare noi *reînviem astăzi o veche tradiție românească.*

Să nu uităm că, în adevăr în toate momentele grele poporul nostru a știut să fie unit. Toate actele mari din istoria țării au fost rezultatul unor eforturi comune. Mai mult chiar, ori de câte ori înaintașii noștri realizau uniunea națională, ei încercau un sentiment de înălțare sufletească și o manifestau cu o îndreptățită mândrie.

Așa au făcut unirea dela 1859, așa au făcut războiul independenței, așa au luptat la 1916. În aceste exemple ale trecutului trebuie să găsim inspirațiuni. Și nu pot rezista ispitei, de a reaminti cuvintele rostite de unii mari bărbați de Stat ai României.

Astfel, într'un moment istoric, Costache Rosetti spunea: „Dacă ne-am combătut uneori, lupta a fost în lucruri mici. Când a fost vorba de Națiune, n'a fost Român care să fie în diviziune, n'a mai fost diviziune, ci unitate. *Nici o lovire nu poate să sfarme o națiune, oricât de mică, atunci când ea este unanimă.* Și unanimă a fost și va fi România, în toate ceasurile cele mari“.

Iată cum vorbea un adevărat bărbat de Stat.

Iar cu 20 de ani în urmă, într'alt moment istoric, în timpul marelui război, iată ce admirabilă pildă de solidaritate și abnegațiune dădea Take Ionescu:

„Răsplata noastră, domnilor“? — spunea el — „Răsplata personală? Nici una. Istoria va uita până și numele fiecăruia dintre noi. Dar istoria nu va uita că strânși cu toții de nevoi, am avut nu numai bărbăția de a crede în victorie și de a spune: vom pieri, dar nu vom dezarma; *Dar am avut și bărbăția să ne decapităm singuri, pentru generațiile viitoare.*“

Citesc aceste pagini, pentru ca să le compar cu jalnicele manifestări ale unor oameni politici din ziua de astăzi, cari își plimbă paraponul în foi răspândite cladestin pela colțuri de stradă. Oare nu înțeleg ei grijile și răspunderile ceasului de față? Nu simt ei trista poziție în care se situează, față de înălțătoarele pilde pe care ni le dau înaintașii? Dacă nu le înțeleg ei, le

înțelege în schimb Țara. Și aceste singularizări nu pot și nu vor împiedica mersul istoriei.

Se reia tradiția uniunii naționale.

Noi reluăm așadar tradiția uniunii naționale. Și mă gândesc deasemenea la minunatul exemplu pe care ni l-a dat Ardealul. În momentul Unirii și câtva timp după aceea, toți fiii lui erau adunați într'un singur mănunchi, într'o singură forță politică. Ea se bucura de tot prestigiul, de tot elanul. Atunci, în adevăr, exista patriotică însuflețire, iar nu în urmă, când au apărut sciziunile; și de câte ori nu am auzit pe bătrânii ardeleni amintindu-și cu melancolie de epoca de glorie, când toți erau însufleții de idealurile superioare, iar nu măcinați de ambițiunile personale.

Prin urmare, diviziunea în partide nu a fost acolo un bine, nu a adus un folos, — ci dimpotrivă. *Astăzi renaștem pretutindeni aceeași uniune națională.* Prin urmare, reintrăm în spiritul tradițional al Ardealului.

Conlucrarea cu minoritățile etnice.

Am chemat și am primit în „Frontul Renașterii“ și minoritățile etnice conlocuitoare. Acest fapt nu trebuie să surprindă, ci el este merit să ilustreze și concepțiunea politică și spiritul propriu Românilor.

Suntem, desigur, un Stat Național. Pământul nostru este un pământ românesc. Suntem cel mai vechi și cel dintâi popor care l-a apucat, care l-a muncit și l-a fructificat.

Dacă, ulterior, unele regiuni au fost vremelnic supuse dominațiunilor streine, aduse de vitregia vremurilor, acestea nu au schimbat dreptul nostru fundamental, ci numai l-au încălcat. Deasemenea, nu au putut schimba caracterul poporului român, care a stăruit necontent cu ființa lui, cu limba lui națională. Prin urmare, hotarul statului român este hotarul națiunii române. El nu este trasat de vre-o convențiune, el nu este atribuit de vre-un tratat. El este îndicat de istorie și de drepturi naturale. Deaceia îl vom apăra cu ultima hotărîre, ca pe un patrimoniu sfânt.

În hotarul nostru național, trăesc însă, din vremuri îndepărtate și cetățeni de altă origine etnică. Este un fenomen care se întâlnește în mai toate Statele. Cu acești cetățeni avem interese pe care le impun conviețuirea în acelaș stat și idealul de civilizație și bună stare comună.

Față de minoritățile etnice, noi am avut și avem o politică foarte limpede. Mai întâi, pretindem că nicăeri minoritățile etnice nu s'au bucurat de un tratament mai bun ca cel din România. Care este acest tratament?

Constituția Țării fixează principiul egalității desăvârșite în fața legii. Prin urmare, se recunosc aceleași drepturi civile, aceleași drepturi politice și, firește, aceleași garanții legale tuturor cetățenilor.

În acest cadru, minoritățile pot întrebuița limba proprie în religie, în presă, în reuniuni. Deasemenea

pot utiliza limba maternă în fața autorităților administrative, cum și, în anume condiții, în fața justiției.

În ce privește dezvoltarea culturală, le-am dat dreptul de a înființa școli și instituțiuni profesionale proprii și am introdus limba maternă ca limbă de predare în școli de Stat. Vor primi o parte echitabilă din sumele afectate în scop educativ, religios și de caritate. Pot exercita orice profesiune și sunt admisi în funcțiunile publice. În fine minoritățile sunt reprezentate în Camerele profesionale și în Consiliile comunale, iar în localitățile în care o minoritate etnică reprezintă un procent apreciabil din locuitori, poate avea, și are deja în fapt, primar sau ajutor de primar. Iată definit, în conținut, cu precizie, tratamentul acordat minorităților în România. Și la stabilirea acestui regim a prezidat un sentiment de complectă sinceritate. Deaceea, nu numai am înscris norme echitabile în decrete, dar am veghiat și veghem la aplicarea lor. O spun de aici, ca Ministru de Interne, responsabil, pentru ca să servească de îndreptar organelor mele de execuție.

Firește că acest tratament nu însemnează dispensarea minorităților dela deplina supunere față de toate legiurile Țării și, evident, orice infracțiuni la aceste legiuri atrag după ele sancțiuni, ca pentru orice cetățean român.

Dar noi nu înțelegem să punem la îndoială loialitatea minorităților care locuiesc în țară. Deaceea, le chemăm la conlucrare pe terenul politic, pentru promovarea intereselor superioare de Stat.

Prin asigurarea unei administrații respectuoase de drepturile tuturor, prin înlesnirea dezvoltării economice și spirituale a oricărui cetățean, prin ocrotirea cu echitate a tuturor intereselor, noi asigurăm legătura firească de Statul Român.

Frontul Renașterii Naționale reprezintă interesele colective ale Statului și ale națiunii.

Iată în ce spirit se alipesc „Frontului” minoritățile etnice.

De altminteri, „*Frontul Renașterii Naționale*” nu este un partid politic în înțelesul vechin al cuvântului. El este o mișcare. „Frontul” nu reprezintă interesele unui grup de persoane sau al unei clase sociale, ci el reprezintă interesele colective ale Statului și ale națiunii însăși.

Astfel fiind, se mai poate refugia în sânul acestui nou organism demagogia vechiului politicianism? Firește că nu. Se vor putea camufla aici solidarități interesate de persoane? Se vor putea încuraja ambițiunile vre-unei clientele? Desigur că nu.

Cine își inchipue că se mai pot furia, sub formă nouă, deprinderi vechi, se înșală. Cine așteaptă aceasta, va avea o desamăgire.

Desigur, vor milita în „Frontul Renașterii” și oameni cari au militat în partide. Aceasta este inevitabil. În definitiv, nu oamenii erau întotdeauna vinovați de viciile regimului trecut, ci sistemul însuși.

Astăzi, acești oameni revin și revenim cu toții, după o revizuire de conștiință, după o adevărată pu-

rificare, întâlnindu-ne pe un plan nou și dând contribuția curată pentru scopurile superioare ce se propun.

Este o atmosferă nouă, este un suflet nou.

Ce urmărește F. R. N. ?

Ce urmărește „Frontul” ?

El urmărește *repunerea Statului în drepturile lui*, în rosturile lui firești. A celui Stat care ne reprezintă pe toți, care este expresiunea intereselor armonizate ale tuturor cetățenilor laolaltă. Acel Stat, care a fost în realitate victima politicianismului. Care a trebuit să se închine umilit, sub pretextul libertății individuale, în fața oricărui interes egoist și a oricărei manifestații desordonate.

Acel Stat care abdicase până într'atât încât slujitorii lui, miniștrii lui, pertractau cu infractorii.

Ridicarea ideii de Stat, repunerea lui în drepturile firești nu însemnează însă numai refacerea autorității și a prestigiului, ci însemnează mai mult, însemnează recunoașterea unor idealuri pe cari Statul are misiunea să le formuleze, și este în drept să le impună în numele colectivității și pentru folosul ei. *Statul cel nou trebuie să fie un factor viu, un factor activ* iar nu constrâns la pasivitatea de odinioară. Se pare că în trecut nu s'a înțeles îndeajuns că fără un Stat puternic care ocrotește pe toți, orice drept individual este de prisos, fiindcă se pierde și el în vâltoare. Așa dar, în concepțiunea „Frontului” individul trebuie să fie subordonat Statului. Interesul personal nu e luat în considerare, decât întrucât el coincide cu al colectivității și o ajută pe aceasta. Interesul personal nu poate fi satisfăcut din motive sentimentale, ci întrucât se încadrează într'o activitate profesională utilă pentru toți. Orice factor activ poate fi însă mulțumit pentru că el se armonizează într'un interes de Stat. *Așa dar promovarea intereselor generale ale colectivității, iată prima misiune a „Frontului Renașterii Naționale”.*

Ideile de bază ale noului organism politic.

Cari sunt ideile lui, cari sunt directivele prin cari ajunge la îndeplinirea acestei misiuni? *Este mai întâi ideea națională.* Întărirea și dezvoltarea națiunii atât sub raportul fizic, cât și sub raportul moral, este o îndatorire esențială. Rezistența în fața oricărei amenințări dinlăuntru sau din afară trebuie să se sprijine pe solidaritatea tuturor.

Sentimentul mândriei și al demnității naționale trebuie să fie continuu viu în acțiunea noastră.

A doua idee este *respectarea familiei ca celulă socială.* Individul nu se poate susține în realitate. El constituie o erezie. Individul nu poate fi conceput decât ca element social așezat în primul rând în familie.

Ocrotirea familiei este de aceea un scop.

„Frontul Renașterii Naționale” se reazimă pe *credința creștină.* Fiind îndeosebi o mișcare spirituală, el înțelege să dea vieții un sens și o valoare morală. Sentimentele religioase, prețuirea virtuților sunt ele-

mente prin cari trebuie să se formeze mentalitatea cetățeanului de mâine.

În fine „Frontul Renașterii Naționale“ vede în muncă un factor care trebuie să se bucure de o cinstită deosebită.

Iată amintite numai câteva directive ideologice ale noului organism politic.

Elitele conducătoare.

În sânul „Frontului Renașterii Naționale“ un rol însemnat îl joacă elitele. Ele se desemnează printr'o serioasă și obiectivă selecționare.

Pe ce teme și după ce criterii se va determina această elită conducătoare? Firește nu mai poate fi vorba în viitor de aportul electoral al fiecăruia, de clientela de care dispune. Acest criteriu este astăzi și perimat și inutil. *Selecțiunea se va face după valoarea personală apreciată în cadrul muncii profesionale și recunoscută ca atare.* De sigur, acest sistem va aduce la suprafață și elemente noi și mai ales elemente tinere. Această va contribui la imprimarea unui aspect de seriozitate, de competență și de dinamism acțiunii „Frontului Renașterii Naționale“.

De ce însă o organizațiune unică, de ce toate energiile să se manifeste într'un singur cadru?

Explicațiunea este foarte simplă și formula se impune ca o concluzie logică și imperioasă a însăși genezei acestui „Front“.

În adevăr, el a izvorât ca o funcțiune biologică, aceea de a apăra Națiunea și Statul.

El este manifestarea unui instinct de conservare a națiunii. De aceea el trebuie să facă apel la uniune, nu la diviziune, el trebuie să întărească autoritatea, nu să o împartă, el trebuie să concentreze idealurile, nu să le împrăștie.

Apărarea Patriei mai presus de orice.

Nu vreau să trezesc nedumeriri, nici să seamăn îngrijorări. Dimpotrivă, „Frontul Renașterii Naționale“ trebuie să se caracterizeze și se caracterizează prin optimism, prin încrederea hotărâtă în destinul acestui neam și în viitorul acestui Stat. Dar oricum, *trebuie să adaog că ne pot pândi și primejdii, pentru ceasul acela, oricât de îndepărtat l-am voi noi, trebuie să fim pregătiți, trebuie să avem trezite toate energiile naționale, trebuie să recâștigăm în grabă timpul pierdut.*

Lozinca „Frontului Renașterii Naționale“ trebuie să fie „Apărarea Patriei“.

Este menirea generațiunii noastre să asigurăm ceea ce înaintașii au clădit cu atâtea jertfe.

De aceea, în ceasul de față să uităm cu toții orice ne-a despărțit în trecut, să fim împăcați, să ne înșiruiim cu înflăcărare într'un front unic, muncind necentenit pentru întărirea Țării, să stăm strajă în jurul hotarelor ei și să înconjurăm cu dragoste Tronul și pe cel mai înțelept și cel mai patriot Suveran, pe care destinul ni l-a hărăzit, pe *Majestatea Sa Regele Carol al II-lea.*

Cosmogonia biblică și teoriile științifice.

De Pr. I. Firca
profesor la Academia teologică

Introducere.

Dintre multele argumente aduse în vremurile din urmă în contra credințelor religioase, de necredincioși sau liber-cugetători, cea mai mare trecere pentru marele public o au mai ales acelea cari sunt formulate în numele „științei“. E deajuns — aproape totdeauna — să se pronunțe acest cuvânt cu puteri magice, pentru a trezi un respect dus până înspre superstiție, mai vârtos la aceia cari n'au pătruns în domeniul științific mai mult decât le-au putut permite anumite manuale de școală secundară, tendențios întocmite; iar acest respect nu mai cunoaște margini când noțiunii știință i se poate adăuga și epitetul determinant de „pozitivă“ ori mai ales „matematică“.¹⁾

Lucrul e perfect explicabil și se integrează organic în haotica mentalitate a anilor în care trăim. Căci începând din veacul raționalismului și al „luminilor“ (sec. XVIII) intelectualul european din ce în ce mai încrezut în puterea iscoditoare a minții sale, nu numai că a ridicat „rațiunii“ altare în piețele mării revoluții franceze, dar în aceeași măsură nu a mai simțit prezența reală a nepătrunsului Dumnezeu nici în inima sa nici în uimitoarele taine ale firii ce-l înconjurau; ci sprijini pe infailibilitatea „metodei“ carteziene și pe mulțimea tot mai vastă de cunoștințe grămădite în *enciclopedii*, socotea deajuns pentru a pătrunde totul, strălucirea științei, uimitoare prin rezultate și prevederi. Și această oarbă încredere în atotputernicia științei și în nemărginirea înțelepciunii omenesti stăpânește încă mulțimea gânditorilor hrăniți cu zgura „exactității“ științifice.

Odinioară, în așa socotitul „întunec“ al *evului mediu*, când armonia dintre religie și știință nu era prin nimic turburată²⁾ orice nouă descoperire în domeniul științific pentru a putea beneficia de nestânjenită circulație trebuia să fie confirmată de veșnicele adevăruri ale *Sfintei Scripturi*, orice teorie explicativă a diferitelor fenomene naturale trebuia să se integreze în principiile dogmatice ale bisericii, îndeosebi în occident, care moștenind specificul spiritualității romane, avea preocupări de acest fel, apro-

1) A. de Lapparent: „Science et Apologétique“ (Conférences faites à l'Institut catholique de Paris, 1905.) Paris, Bloud 1908, p. 5.

2) Alex. de Mocsanyi: „Religiune și știință“. Studiu asupra raportului lor. Krafft, Sibiu 1905. pag. 3.

piate de realitatea fenomenală a cosmosului empiric.³⁾

Mai târziu, din perioada *Renașterii* începând, când filosofia tinde tot mai mult a nu mai fi ca până aci o *ancilla theologiae*, pretenția bisericii romano-catolice de a fi considerat adevăr numai ceea ce era conform afirmațiilor și deciziilor sf. Scaun, a dus la o firească reacțiune a cercetătorilor adevărului științific și deci la o sumă de conflicte între autoritatea ecleziastică romană și promotorii nouilor idei științifice, cum e în deobște cunoscutul caz al lui *Galilei*, mult exagerat de altfel de căutătorii de dovezi pentru teza tendențioasă că „întunecul credințelor religioase“ a cărui manifestare organizată e biserica, nu ar putea suporta „lumina științelor“ ce au drept obiectiv purul adevăr. Se uită intenționat, pentru greșale omenești ale vremelnicilor conducători, rolul de netăgăduit al bisericii în protejarea și progresul științelor! Într-o vreme când singură lumina credinței lui Hristos vorbea sufletelor oropsite de frământările noiei așezări a lumii, în mănăstiri s'a refugiat și păstrat cultura și spiritualitatea antichității, acolo s'a pus piatra de temelie a edificiului uriaș al științei de acum, printre ai cărei iluștri reprezentanți se pot cita atâtea nume de modești călugări.

Aceeași pretenție, a unor reprezentanți ai bisericii — de altfel greșit înțeleasă — a mai dus apoi la unele interpretări eronate ale oarecărora descoperiri sau fapte științifice, cum e un cunoscut caz din domeniul *Paleontologiei*. Multă vreme nu se puteau explica *fosilele*, cunoscute mai de aproape dela intensificarea lucrărilor

3) *Scolastica medievală* nu se ocupa cu scrutarea adevărului ci doar cu explicarea rațională a adevărilor din învățătura bisericii, motivarea lor față de atacuri și cuprinderea în sistem, folosindu-se pentru aceasta mai ales de *filosofia platonice* întâiu, *aristotelică* mai apoi. În cea dintâi perioadă a ei, scolastica a ținut strict la identitatea adevărului religios cu adevărul filosofic, un *Anselm de Canterbury* bunăoară, stăruiind să dovedească adevărurile credinței ca adevăruri raționale.

În perioada aristotelică, scolastica renunță la rigurozitatea anterioară, considerând de aci înainte că nu toate adevărurile de credință sunt și necesar-raționale. *Identitatea* religiei cu filosofia din cea dintâi perioadă, e înlocuită acum prin *conformitatea* dintre ele. *Thomas de Aquino* cel mai de seamă reprezentant al acestei direcțiuni distinge: *dogme* specifice creștine, cari se pot apăra dar nu dovedi prin rațiune și învățături filosofice cari pot fi dovedite și pozitiv prin lumina rațiunii. (Mocsanyi op. cit. pag. 4—5.)

Prin urmare deja în perioada scolastică începe procesul separării filosofiei de religie, în a cărei slujbă era și chiar aci putem sesiza începutul crizei ce va culmina în conflictul dintre știință și credință. *Autoritatea bisericăscă* apuseană în toate chestiunile pur științifice din acea vreme a decis despre adevărul sau falsitatea vre-unei aserțiuni luând ca normă a adevărului *autoritatea lui Aristotel*, considerat ca un „*praecursor Christi in naturalibus*“. (Mocsanyi pag. 5.)

E ciudată pentru noi cei de azi, în orice caz, mentalitatea celor de atunci, gata să neghe realitatea evidentă a atâtor fenomene din natură, observabile oricând, prin faptul că în *Fizica* sa Aristotel avea altă părere

tehnice și în legătură cu exploatarea de mine-reuri și s'au emis o mulțime de teorii, care de care mai ciudate. Una din acestea admitea că fosilele sunt resturile animalelor distruse în vremea potopului lui *Noe*. Și un învățat elvețian *Scheuchzer* a putut crede la un moment dat că descoperise resturile omului din vremea potopului biblic, în fosila botezată: „*Homo diluvii tristis testis*“. Mai târziu s'a văzut că acest trist martor al potopului nu e altceva decât scheletul unei respectabile salamandre, înrudită cu forma gigantică ce trăește și azi prin Japonia, (cunoscută sub numele de *Megalobatrachus*).⁴⁾ Asemenea neajunsuri erau consecințe ale faptului că se pretindea *Bibliei* să explice amănunțit și precis toate manifestările naturii, o greșală de care nu sunt străini nici astăzi cei ce nu sunt pricepători în ale Sfințelor Scripturi.

Spre deosebire de acele vremuri — nu tocmai îndepărtate — în zilele noastre nu numai că nu se pun de acord noile descoperiri științifice cu Biblia, dar pe baza lor mulți caută să arate că această *Carte a Cărților*, care a revoluționat gândirea, viața și istoria omenescă ar fi o scriere ca oricare alta, cu concepțiile și deci și cu greșalele inerente vremii în care a fost scrisă. Iar tendința ultimă a necredinței și raționalismului — imbibate de „*materialismul științific*“ al veacului trecut — e aceea de a pogori religia creștină de pe înălțimea pedestalului *revelației* în domeniul contingentei faptelor Istoriei, Sociologiei și Antropologiei, cari singure ar fi capabile sa-i dea suficientă explicație.

(Urmează)

4) I. Simionescu: „Introducere în Paleontologie“, Casa Școalelor, București 1928, pag. 102; „Lămurirea potopului“, Cunoșt. folositoare pag. 9—10; „Animale de demult“, Cunoșt. folositoare pag. 9—10.

Au sosit și se află de vânzare
la **Librăria noastră Diecezană:**

MOLITFELNICE

și

Dumnezeeștile Liturghii

(LITURGHIER) — ediția nouă.

Ș T I R I

Impunătoare adunare a „Frontului Renașterii Naționale” din ținutul Timiș. Duminecă în 15 Ianuarie a avut loc în Timișoara o mare adunare cetățenească de manifestare pentru „Frontul Renașterii Naționale”. Adunarea a fost prezidată de Prea Sfințitul Părinte Episcop Vasile al nostru, luând parte, împreună cu P. S. Sa Esc. Sa Domnul Rezident Regal al Ținutului, Dr. Alexandru Marta și toate personalitățile de seamă din Ținut. P. S. Președinte, în cuvântul de deschidere a făcut o justă caracterizare a Frontului, organizație izvorâtă din conștiința acestui popor, ce-l călăuzește în momente mari atât de norocos. Constată că prezența numeroasă este o apreciere a Gândului care a dat ființă „Frontului Renașterii Naționale”, o bucurie că înfărșit barierele politice desbinătoare de frați au căzut. Vorbesc apoi P. S. episcop al Logojuului, delegatul episcopiei Aradului, Episcopul romano-catolic, Protopopia sârbă, Dr. Aurel Vlad, Dr. Coriolan Băran, Primarul Municipiului Timișoara, Dr. Iuliu Coste Dr. Gheorghe Gârda etc. toți clogiind înființarea F. R. N. La sfârșit s'a dat cetire moțiunii în care se arată bucuria ca și recunoștința profundă cu care populația Ținutului Timiș datorează M. S. Regelui nostru iubit Carol II pentru liniștea, pacea și propășirea pe care o inaugurează odată cu înființarea Frontului Renașterii Naționale.

În paginile prime ale Foii noastre se și publică documentatul discurs al dlui ministru Armand Călinescu despre „Rostul Frontului Renașterii Naționale”.

Cincizeci de ani dela moartea episcopului Ioan Popasu se vor împlini luna viitoare în 17 resp. 19-lea. Avem datoria ca acest moment să-l însemnăm cu acte de aducere aminte și de pietate, pentru numele aceluia care a fost pe dreptate restauratorul eparhiei noastre. *Foia Diecezană* dorind să comemoreze pe fericitul ei întemeietor, face apel la vechii și noii săi colaboratori ca prin articole și note în legătură cu viața și înfăptuirile marelui episcop să contribuie la editarea unui număr festiv al ei. Numărul va apare Duminecă în 19 Februarie a. c. dar materialul se va trimite la redacție numai până la 10 Februarie a. c.

Predici în Catedrală. Începând cu 1-a Duminecă din Postul Nașterii Domnului din anul trecut s'au rostit în biserica noastră catedrală din Caransebeș, în toate Duminecile și în sărbători, predici, precum urmează:

Duminecă 20 Noemvrie a predicat părintele prof. Dr. Petru Rezuș.

Luni 21 Noemvrie, Intrarea în biserică, Dr. Zeno Munteanu.

Duminecă 27 Noemvrie, pr. *Isaia Suru* adm. prot.

Duminecă 4 Decemvrie, preot spir. *Octavian Turșa*.

Marți 6 Decemvrie, Sfantul Ierarh Nicolae, preot *Gheorghe Vior*.

Duminecă 11 Decemvrie, pr.-catihet *Traian Lazăr*.

Duminecă 18 Decemvrie, protodiac. *Teodor Roșca*.

Pe cele dela sf. sărbători le-am arătat în cronica sărbătorilor.

Duminecă 8 Ianuarie 1939 a predicat preotul *Isaia Suru*.

Duminecă 15 Ianuarie 1939 a predicat preotul Dr. *Petru Rezuș*.

Duminecă 22 Ianuarie 1939 predică preotul *Traian Lazăr*.

Cerc pastoral în comuna Zgribești. Cu tot timpul de iarnă aspră, membrii Asociației Clerului A. Șaguna, s'au întrunit în cerc pastoral în comuna Zgribești, a treia zi de Crăciun. La ora 10 s'a celebrat sf. Liturgie, în sobor, de preoții: I. Jurca, C. Dănescu C. Țucu, I. Marian și P. Voicău.

A conferențiat despre „Unire” păr. I. Marian-Copăcele-Zorile, iar predica zilei despre „Cultul Sfinților” a rostit-o pr. C. Dănescu Scăiuș. Din inițiativa pr. P. Voicău s'a luat hotărârea ca din prilejul unor asemenea întruniri ale Cercului să se officieze gratuit, orice slujbe pentru credincioși. Inceputul s'a făcut în comuna Zgribești, săvârșindu-se mai multe slujbe pentru bolnavi și un maslu, intrând cercul nostru în cadrul adevăratei lui misiuni. Roadele culese ni-au fost mulțumirea, față de numărul extrem de mare al credincioșilor participanți la desfășurarea întregului program național bisericesc.

Revenire la dreapta credință. Anunțăm cu bucurie, revenirea la biserica ortodoxă a fruntașului A. Dumitru 13 și soția sa Samfira împreună cu cei doi copii ai lor Antonie și Ileana. Amintim că străbunii acestei familii au întemeiat „Unirea” în Zgribești, iar tatăl celor de mai sus a fost cantor al bis. gr. cat. timp de 40 ani, locuința lor servind drept casă de rugăciune până la anul 1910.

Reveniri. În comuna Sângeorge, au revenit la dreapta credință ortodoxă în anul 1938, 13 români uniți gr. cat. Astfel numărul total al uniților reveniți la noi, e de 29 suflete. Iar dela biserica gr. or. sârbă, la biserica noastră ortodox română, au trecut în toată regula 10 credincioși — sub păstoriarea preotului Iuliu Crainic. Adă-i Doamne pe toți la isvorul credinței cele adevărate!

O apă și-un pământ. În Noemvrie 1938 s'a așezat în comuna noastră Văliug o familie — Ciobanu Ion și soția Elisaveta, proveniți din Macea jud. Arad. Femeia aparținea sectei pocăiților, trăind împreună cu bărbatul în concubinaj. La stăruințele preotului din Văliug Miron Manescu, femeia, în vârstă de 38 ani se botează și se cunună cu bărbatul după o căsnicie de 10 ani nebinecuvântată de biserică. Observăm că nici până aci nu am avut sectari în Văliug.

Înmormântarea soției preotului Valeriu Suru din Vălișoara. Sâmbătă în 14 Ianuarie a. c. a fost însoțită la locul de vecinică odihnă preoteasa Mărioara Suru nasc. Sârbu. Tristul eveniment a grupat în jurul familiei îndoliate un mare număr de preoți colegi, rudeni și cunoscuți din Vălișoara și jur. Prohodul a fost săvârșit de 17 preoți în frunte cu adm. prot. *Isaia Suru*. Cuvântarea funebră, deosebit de impresionantă, a covârșit-o durerea celor trei copilași orfani, cu vârsta lor fragedă, stârnind lacrimile și compătimirea multimei întristate.

Se aduce la cunoștință domnilor învățători că prin „**Librăria Diecezană**” din Caransebeș se pot comanda cărțile didactice oficiale:

ABECEDARUL partea II-a sat à lei 15
partea II-a oraș à lei 18
Plata manualelor comandate se face anticipat.

Notă oficială

Nr. 483 Sc. ex 1939.

În 24 Ianuarie al fiecărui an se prăznuiește aniversarea Unirii Principatelor Române.

Anul acesta, împlinindu-se 80 de ani dela acest mare eveniment, comemorarea este a se săvârși în cadre mai înșunătoare.

Drept aceea, pe lângă oficierea Doxologiei în această zi, Onorata preoțime să rostească și cuvântări potrivite, dând în același timp tot concursul serbărilor organizate de școale și așezămintele patriotice-culturale.

Caransebeș, 20 Ianuarie 1939.

Episcopul:

† VASILE

Concurs

Consiliul parohial ort. rom. din Zorlențul Mare în baza deciziei Ven. Consiliu eparhial Nr. 5834 B. din 1938, publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh în parohia I. de cl. II. din Zorlențul Mare, devenită vacantă prin încetarea din viață a preotului Iacob Dabiciu.

Beneficii:

1. Sesiunea parohială, constatatoare din 44 jug. pământ.
  2. Două intravilane, de a căror îngrădire va griji alesul preot. Alesul preot va plăti dările către Stat și comună, pentru pământ.
  3. Stola obicinuită.
  4. Birul parohial, 15 oche cucuruz despoiat.
- Alesul preot va locui în clădirea fostei școale confesionale.

Concursul se publică cu observarea că văduva rep. preot are drept la jumătate din venitele parohiei timp de un an. Recurenții își vor înainta cererile de concurs adresate consiliului parohial din Zorlențul Mare prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj, având a se prezenta în vre'o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică pentru a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare dar numai cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter al Lugojului, însă la nici un caz în ziua de alegere.

Recurenții au să producă act de învoire din partea Ven. Consiliu eparhial fără de care nu vor fi luați în considerare.

Zorlențul Mare din ședința extraordinară a consiliului parohial ținută la 4 Decembrie 1938.

Președinte

Antoniu Atnagea

paroh

2-3

Notar

Petru Borlovan

inv.

În conșlegere cu Oficiul Protopresbiteral.

Publicațiune.

Nr. 259 E. ex 1939.

Episcopia ort. rom. a Caransebeșului vinde prin licitație cu oferte închise din pădurea sa de lângă Făget:

a) circa 75 m.³ trunchi de stejar.

Ofertele au să se facă pentru trunchii de stejar neclasificați, de fiecare categorie separat, per m.³ și anume pentru dimensiunile a) dela 14—25 cm., b) dela 26—32 cm., și c) dela 33—40 cm. și tot oferte separate pentru trunchii clasificați, dela 41 cm. în sus, în a) clasa I, b) clasa II și c) clasa III.

Trunchii aceștia se află acum în curs de exploatare, în campania 1938/39.

Prețul se achită pe baza măsurării făcute în pădure astfel: La acceptarea ofertei se va plăti un avans, care se va indica în ofertă, iar întreg restul prețului îndată la măsurare, la tot cazul înainte de transportul trunchilor din pădure, care transport are să îl facă cumpărătorul pe spesele sale cel mult până la 1 Maiu 1939, când vremea e potrivită pentru transport de lemne.

În tot timpul transportului, cumpărătorul este responsabil de orice daune, cauzate fie de dânsul, fie de angajații săi.

Ofertanții vor declara în oferta lor, că au văzut trunchii, precum și locurile unde se află acei trunchi în pădure, prin urmare cunosc materialul și referințele de transport.

Înainte de achitarea integrală a prețului nu se poate transporta lemnul din pădure.

Dacă plata integrală și transportul nu se face până la 1 Maiu 1939, trunchii rămân proprietatea episcopiei, cumpărătorul pierde avansul plătit și lemnele se vind altuia, fără nici o intervenție judecătorească, rămânând cumpărătorul materialicește responsabil pentru eventuala diferență.

Toate spesele cu această vnzare, ca taxele de timbru și înregistrare, cifra de afaceri și orice alte contribuțiuni publice le suportă în întregime cumpărătorul, afară de prețul oferit.

Episcopia vânzătoare își rezervă dreptul a decide liber asupra ofertelor, acceptând acea ofertă, pe care o va afla mai corespunzătoare, eventual a nu primi nici o ofertă, fără nici o motivare.

Ofertele timbrate, închise și sigilate se vor înainta Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului în Caransebeș până inclusiv Sâmbătă 28 Ianuarie 1939.

Caransebeș în 11 Ianuarie 1939.

Consiliul eparhial.

CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚILOR DE CONTABILITATE

— Secțiunea de pe lângă Tribunalul Caransebeș. —

Convocare.

Domnii membri ai Corpului Contabililor autorizați și Experților de contabilitate — Secțiunea Caransebeș — se convoacă în

Adunare generală ordinară

pe ziua de 29 Ianuarie 1939 ora 10 a. m. — iar în caz că nu s'ar întruni numărul legal de membri, pe ziua de 5 Februarie 1939 ora 10 a. m. — la sediul secției, în sala de ședințe a „Băncii Poporale“ s. a. Caransebeș, cu următoarea

Ordine de zi:

1 Darea de seamă a Consiliului de Administrație pe anul expirat.

2. Raportul Cenzorilor pe anul expirat.

3. Aprobarea bilanțului și a contului de venituri și cheltuieli pe a. 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație și de Cenzori de gestiunea expirată.

4. Aprobarea bugetului pe a. 1939.

Caransebeș la 18 Ianuarie 1939.

Președinte, **Const. Călțiu.**

Secretar, **V. Athanasescu.**

Judecătoria mixta Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2528/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauză de executare pornită de urmăritorul Spunei Afla dom. Vălișoara contra urmăritului Spunei Gheorghe și Spunei Nicolae (căs. cu Olariu Cristina), la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă Licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX. 1881, asupra 10/14 parte de sub B. 5, 8, 10 din imobilul înscris în c. f., a comunei Vălișoara (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. c. f. 150. Nr. de ord. A, I. 1-2 No. top. 2538/2 Arabil în Tramnic 740 stp., No. top. 2539/2 Pășune în Tramnic 153 stp. Prețul de strigare 880 Lei, Nr. de ord. A, II. 1-4 No. top. 2573 Arabil în Copaci 349 stp. No. top. 2574 fânaț în Copaci

750 stp. No. top. 2575 Arabil în Copaci 1 jug. 867 stp. No. top. 2576 Grădină în copaci 830 stp. Prețul de strigare 7200 Lei, Nr. de ord. A. + 1. No. top. 2020 Grădină în Satu Bătrân 777 stp., Prețul de strigare 2000 Lei, + 3 No. top. 2771 Arabil în Copaci 1065 stp. Prețul de strigare 1368 Lei, imobilul cuprins în coala c. f., No. 479 a comunei Vălișoara Nr. de ord. A. I. 1-2° No. top. 76 Grădină în Intravilan 686 stp. No. top. 77 Casa Nr. 35 cu curte în Intravilan 135 stp. Prețul de strigare 65.000 Lei, Nr. de ord. A. II. 1-2 Nr. top. 2538/1 Arabil în Tramnic 739 stp. No. top. 2539/1 Pășune în Tramnic 155 stp. Prețul de strigare 1480 Lei, Nr. de ord. A. + 2 No. top. 2715 Arabil în Copaci 1057 stp. Prețul de strigare 1904 Lei, 4/14 parte de sub B. 3, 6 din imobilul cuprins în coala c. f. Nr. 643 a comunei Vălișoara, Nr. de ord. A. + 1 No. top. 2268 Fânaț în Obarșia 1 jug. 36 stp. Prețul de strigare 1264 Lei, și 4/168 parte de B. 4 din imobilul cuprins în coala c. f. No. 735 a comunei Vălișoara, Nr. de ord. A. + 1 No. top. 2054 Fânaț în Satu Bătrân 1 jug. 613 stp. Prețul de strigare 142 Lei, asupra acestei porțiuni din c. f. Nr. 735, fără atingerea dreptului de uzufruct viager de 1/4 parte intabulat în favoarea lui Nicolae Spunei pentru încasarea creanței de 39.400 Lei capital cheltuieli de proces și de executare de 7564 Lei, fixate până acum cheltuieli de 772 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune; Fixează termen pentru înținerea licitațiunii pe ziua de 8 Februarie anul 1939 ora 10 la Primăria comunei Vălișoara.

Caransebeș, la 11 Noemvrie 1938.

Judecător **Leo Pető.** Dir. c. f. **D. Lazarel.**

Pentru conformitate:

D. Lăzărel directorul c. f.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. Port. 329/1938.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Șef Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din Legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908, prin aceasta publică că în urma decisului Tribunalului Caransebeș de sub Nr. 1478/1938, efectuându-se execuțiunea la 29 Septemvrie 1938, în favorul urmăritorului Ion Ferdian reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle din Caransebeș contra urmăritului pentru suma de Lei 100.000 capital și acces., mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 5 - 300 Lei și anume:

1) una vitrină cu 4 uși, 2) una vitrină cu 5 uși, 3) una vitrină cu 4 uși, 4) una masă ovală, 5) zece scaune tapisate, 6) una garnitură de club, 7) un salonaș, 8) un scaun stonet, 9) una oglindă mare, 10) una oglindă mică, 11) una măsuță de servit ceai, 12) două măsuțe, 13) una măsuță pt. flori, 14) un covor, 15) idem un covor, 16) idem un covor, 17) idem un covor, 18) idem un covor, 19) șase tablouri pictate, 20) două tablouri goblen, 21) un servici de lichior, 22) un servici de tăcămuri de argint, 23) două service de deșert argint, 24) un servici de ceai nichelat, 25) una tavă de argint, 26) trei buc. fructuri de argint, 27) un servici veselă pt.

6/12 persoane, 28) un servici pt. cafea cu lapte, 29) un servici pt. cafea turcească, 30) 12 buc. pahare, 31) 12 buc. pahare de vin, 32) 12 buc. pahare pt. vin cu stativ, 33) 12 buc. pahare pt. lichior cu picioare, 34) una față de catifea pt. masă, 35) un candelabru cu 4 becuri, 36) două perdele de catifea cu draperii, 37) zece buc. perini (decor) pt. salon, 38) una vază de argint, 39) una zaharniță de argint, 40) un pat lustruit, 41) una noptieră, 42) una toaletă, 43) una garderobă, 44) un scaun la toaletă, 45) una perdea albă, 46) una vitrină cu mărunțișuri, 47) una saltea, 48) trei perini albe, 49) un covor persian, 50) un lustru cu 7 becuri, 51) un scaun (bancă), 52) un dulap, 53) două garderoabe, 54) un spălător cu marmură, 55) un spălător de lemn, 56) 2 noptiere, 57) două covoare de pluș, 58) două covoare pt. niani de pat, 59) șase perini de decor, 60) una perdea albă, 61) un credent, 62) una masă cu 5 scaune, 63) una canapea, 64) una oglindă, 65) una garderobă antică, 66) una masă de birou, 67) una mașină de cusut, 68) un ceas pendul, 69) patru tablouri, 70) un covor verde, 71) un scăunaș, 72) una masă ovală cu 4 scaune, 73) una garderobă albă, 74) două stative pt. flori, 75) două stative idem, 76) una masă cu două scaune, 77) un fotel de nuce, 78) un dulap, 79) una vitrină albă, 80) una masă de bucătărie cu 2 scaune, 81) un pat de

fier, 82) un dulap, 83) una masuță cu un scaun, 84) 16 buc. ciubere, 85) trei buc. dune, se vor vinde prin licitație publică.

Deci în urma încheierii Judecătoriei mixte din Caransebeș sub Nr. 4550/1938 G., pentru încasarea creanței de Lei 100.000 capital cu interese legale dela 1 Decembrie 1937 și speșele de Lei 6058 stabilite până în prezent, **se fixează licitație pe ziua de 10 Februarie 1939 la orele 15 în orașul Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din Legea LX 1881, se vor vinde celor eari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Întrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperirea asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Ianuarie 1939.

Șef portărel **Dr. C. Stăngu.**

TIPOGRAFIA ȘI LIBRĂRIA DIECEZANĂ

FONDATĂ ÎN
ANUL 1885.

Caransebeș
cu legătorie proprie.

FONDATĂ ÎN
ANUL 1885.

Are spre vânzare în condițiuni avantajoase, ca execuție, material și preț, obiecte bisericesti ca: potire, cruci, cruci portative pentru molitfelnice, policandre, cădelnițe, clopoței, copii, bureți speciali pentru sf. antimis, sfeșnice, căldărușe, cutii pentru sf. mir, discuri, stelute, candelă cu suport, candelă fixe, chivoturi din lemn și metal, icoane din metal, prăznicare, steaguri bisericesti, evanghelii de lux legate în metal, cărți de ritual, etc.

Prin legăturile directe ce le avem cu fabricile cele mai renumite, putem procura Onoratelor comune bisericesti orice obiect bisericesc comandat.

Primim spre reparare, reaurire și reargintare, potire, cruci precum și tot felul de alte obiecte bisericesti, cu prețuri moderate.